

Samenvatting

Aanleiding

Er is verzocht om zekerheid vooraf over de afwezigheid van een vaste inrichting in Nederland. Men wenst zekerheid voor de boekjaren 2020 tot en met 2024, aansluitend op een eerdere afspraak tot en met 2019

Feiten

X is een rechtsvorm opgericht naar het recht van een jurisdictie buiten de Europese Unie, een land waarmee Nederland een Verdrag is overeengekomen ("verdragsland A") en is feitelijk aldaar gevestigd. X is een instelling met een charitatief oogmerk. X heeft naar objectieve maatstaven bepaald geen winstoogmerk.

X organiseert bijeenkomsten, waarvan een beperkt aantal in Nederland worden gehouden. Deze bijeenkomsten worden in willekeurige hotels gehouden en zijn kortdurend van aard. Een deel van de administratieve taken wordt in Nederland verricht door vrijwilligers en freelance medewerkers (op urenbasis). Deze administratieve zaken worden vanuit huis verricht. X heeft geen vaste bedrijfsinrichting tot haar beschikking in Nederland.

Rechtskader

Het verzoek van X om zekerheid vooraf dat er geen sprake is van een vaste inrichting in Nederland ziet op de toepassing van artikel 3, vierde lid, onderdeel a in combinatie met artikel 17, derde lid, onderdeel a of 17a van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb). Als sprake is van een vaste inrichting op basis van deze artikelen, dient op basis van de relevante bepalingen van het Belastingverdrag tussen Nederland en verdragsland A te worden bepaald of Nederland wel kan heffen.

Relevant is hierbij het besluit van de Staatssecretaris van 19 juni 2019, nr. 2019/13003, Stcrt. 2019, nr. 35519, waarin de kaders voor het verkrijgen van zekerheid vooraf zijn gegeven met betrekking tot rulings met een internationaal karakter. Tevens is van belang de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden van de Staatssecretaris van 31 december 2018, nr. DB 2018/216528, Stcrt. 2018, 72064, zoals die is gewijzigd bij artikel VII van de Regeling van de Staatssecretaris van 18 december 2019, nr. 2019-0000199975, Stcrt. 2019, 69810.

Overwegingen

1. In paragraaf 3 van het besluit van 19 juni 2019 is onder a. aangegeven dat toegang tot het vooroverleg ter verkrijging van zekerheid vooraf in de vorm van een ruling met een internationaal karakter slechts wordt aangegaan als sprake is van voldoende economische nexus in Nederland. In dezelfde paragraaf 3 onder a, laatste zin wordt hierop een uitzondering gemaakt, welke inhoudt dat de bepaling inzake de economische nexus naar zijn aard niet van toepassing is indien zekerheid wordt gevraagd over de aan- of afwezigheid van een vaste inrichting in Nederland.

2. Het besparen van Nederlandse of buitenlandse belasting is niet de enige dan wel doorslaggevende beweegreden voor het verrichten van de (rechts)handeling(en) of transacties, en evenmin heeft de gevraagde zekerheid vooraf betrekking op de fiscale gevolgen van directe transacties met entiteiten die zijn gevestigd in Staten die zijn opgenomen in de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden.
3. Op grond van artikel 3, vierde lid, onderdeel a van de Wet Vpb wordt voor de toepassing van de Wet Vpb voor de invulling van het begrip 'vaste inrichting' of 'vaste vertegenwoordiger' verstaan het begrip 'vaste inrichting' zoals dat geldt voor de relevante bepalingen van het toepasselijke belastingverdrag. Daarom wordt direct getoetst of er op basis van de relevante bepalingen van het toepasselijke belastingverdrag geheven kan worden.
4. Op grond van de relevante bepalingen van het toepasselijke belastingverdrag is er sprake van een vaste inrichting als X een vaste bedrijfsinrichting heeft waarin de activiteiten van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend. Voorts kan sprake zijn van een vaste vertegenwoordiger indien een persoon in Nederland gemachtigd is te handelen voor rekening en risico van X en van die machtiging gewoonlijk gebruik wordt gemaakt. Als deze activiteiten echter uitsluitend van ondersteunende aard zijn, zal geen sprake zijn van een vaste inrichting.
5. Zoals hiervoor aangegeven heeft X geen winstoogmerk. Zij bereidt de bijeenkomsten voor in haar land van vestiging. Een beperkt aantal van deze bijeenkomsten wordt vervolgens in willekeurige hotels gehouden in Nederland en de bijeenkomsten zijn kortdurend van aard. Voorts wordt een deel van de administratieve taken in Nederland verricht door vrijwilligers en freelance medewerkers (op urenbasis) vanuit eigen huis. Deze werkzaamheden zijn uitsluitend van ondersteunende aard.
6. Gelet op het voorgaande wordt geconcludeerd dat X geen vaste inrichting heeft in de zin van de relevante bepalingen van het toepasselijke belastingverdrag, met als gevolg dat er geen vaste inrichting bestaat voor de toepassing van de Wet Vpb. Er is tevens geen sprake van een persoon welke namens X bevoegd is overeenkomsten af te sluiten en dat recht gewoonlijk uitoefent. Hierdoor is ook geen sprake van een vaste vertegenwoordiger van X in Nederland.

Conclusie

X heeft geen vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger in Nederland voor de toepassing van de Wet Vpb.

Dit is vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst met een looptijd van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2024.